

Te-ai aşternut în cuibul meu

Aspiranta

Un foc dumnezeiesc poete-n dar primeşti
Atunci când zbori, zâmbind printre cuvinte,
Purtat eşti de o muză cu aripi îngereşti
Ce-ti dăruieşte har din locurile sfinte.
Începi să aduni trăiri, dorinţe tăinuite
Alături de un gând ce-n rimă se preface,
Torent de simțăminte, suflarea o inundă
Şi pentru-o clipă, răul, în umilință tace.

Cuvântul se aşterne curat şi-n simplitate
Ades cu stângăcii de veşnic ucenic,
Fiind doar o urma mică pentru eternitate,
Prin el îmi cunosc calea şi pot să mă ridic.
Dar dincolo de rimă, el tainic tălmăceşte
Mesaj adus de lună, subtil şi rânduit,
De suflet şi iubire, de pace îmi vorbeşte
Ca eu să înțeleg ce rost am de-mplinit.

O, dulcea mea minune, sublimă poezie,
Mi-ai fost trimisă-n dar din zarea cea senină,
Ai poposit în cuibul din toamna mea târzie
Să mângâi al meu suflet ce îşi dorea lumină.
Ferică fii poete! Când versuri plăsmuieşti,
Căci eşti un spirit liber ce zboară către cer,
Prin dor şi poezie, pământu-mpodobeşti
Şi-n suflete aşezi trăiri ce-n veci nu pier.